

عنوان مقاله:

سحر قلم در آثار جاحظ عجم

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سید محمد باقر حسینی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

شکوفایی هر ملتی، زمانی نمود عینی دارد که فرزندان آن ملت، در جهت شناخت گذشتگان و بازنگری آداب و سنن و فرهنگ آنان، گام بردارند و مسیر حرکت و تحول ایشان را با نگاهی عالمانه و نقادانه از نظر بگذرانند. به این طریق، نه تنها می توانند ارزش گذشته خود را حفظ کنند، بلکه می توانند خود، عاملی برای کمال و زندگی شایسته تر نسل های دیگر باشند، از این رو بررسی آثار ادبی یکی از بهترین راه های شناخت یک ملت است. آثار ادبی پارسیان - هر چند به زبان عربی- در زمینه های گوناگون تربیتی و اخلاقی، با تکیه بر معنویات برگرفته از تعالیم دینی از جنبه های مثبت و درخشان این قوم است. مادر این نوشتار کوتاه کوشیده ایم برای آشنایی با اندیشه هایی که بر حکمت استوارند و عقاید پارسیان را در باب سیاست و اخلاق بازگو می کنند، از خلال آثار انبوه و ارزنده ثعالبی نیشابوری به گوشه ای از آنها بپردازیم. ضمن آنکه به موارد مشابه در گفتار سخنوران معاصرش- که اغلب به قلم اوست- اشاره کرده ایم.

کلمات کلیدی:

ادب، حکمت، ثعالبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602663>

